

UCHWAŁA NR
RADY POWIATU ŻYRARDOWSKIEGO
z dnia r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Starosty Powiatu Żyrardowskiego

Na podstawie art. 12 pkt 11 i art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107) oraz art. 229 pkt 4, art. 237 § 3 i art. 238 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) uchwala się, co następuje:

§ 1. Rada Powiatu Żyrardowskiego uznaje za bezzasadną skargę na działania Starosty Powiatu Żyrardowskiego dotyczącą wjazdu na działkę Skarżącej z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Powiatu Żyrardowskiego.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Powiatu Żyrardowskiego do zawiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Rady Powiatu Żyrardowskiego

Beata Rusinowska

*Spr. pod wzg. form. pr.
n. pr. Sprawy Główny Sąd
9.12.2024r.*

ZASTĘPCA DYREKTORA
Wydziału Organizacyjnego
AT
Anna Tomaszewska

DYREKTOR
Wydziału Organizacyjnego
Łasau
Maciej Rogan

UZASADNIENIE

do Uchwały nr

Rady Powiatu Żyrardowskiego

z dnia r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Starosty Powiatu Żyrardowskiego

Pismem z dnia 7 listopada 2024 r. (data wpływu 8 listopada 2024 r.) Wojewoda Mazowiecki na podstawie art. 231 w związku z art. 229 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 4 ust.1 pkt 6 Ustawy o samorządzie powiatowym przekazał w celu rozpatrzenia Radzie Powiatu Żyrardowskiego zgodnie z właściwością skargę na działania Starosty Powiatu Żyrardowskiego dotyczącą pozbawienia możliwości wjazdu na działkę Skarżącej w związku z przebudową drogi powiatowej.

Skarżąca uważa, że na skutek przebudowy drogi powiatowej nr 4718W Bartniki-Puszcza Mariańska została pozbawiona dojazdu do swojej działki. W jej ocenie na jej działkę, obecnie podzielonej na dwie, zawsze była możliwość wjazdu bezpośrednio z drogi. Skarżąca wskazuje, że działka jest „w rodzinie” Skarżącej od wielu pokoleń, jest działką rolną, niezamieszkałą, ale cały czas użytkowaną. Przebudowa drogi wiązała się z pogłębieniem i umocnieniem rowu, który biegnie wzdłuż ulicy. Obecnie Skarżąca nie ma możliwości wjazdu ani wejścia na działkę. Uważa, że została pokrzywdzona i niesprawiedliwie pozbawiona wjazdu. W trakcie procesu inwestycyjnego podejmowała interwencje, gdy zauważyła, że w Projekcie wykonawczo-drogowym do jej działki nie został zaplanowany zjazd. W odpowiedzi uzyskanej ze Starostwa Powiatowego w Żyrardowie wskazano, że Skarżąca musi wybudować zjazd na własny koszt. Wyjaśniono, że projekt uwzględniał jeden zjazd ponieważ istniejąca zabudowa sugerowała, że sąsiadujące działki stanowią jedną „nieruchomość”, gdyż na etapie wykonywania dokumentacji projektowej na dwóch działkach był posadowiony budynek i do tej posesji był wykonany zjazd o nawierzchni utwardzonej wraz z przepustem umożliwiającym przepływ wody deszczowej. W ocenie Skarżącej popełniono błąd. Intencją Skarżącej jest przywrócenie możliwości wjazdu na jej działkę bez ponoszenia z jej strony jakichkolwiek kosztów.

Skarga była rozpatrywana przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Żyrardowskiego na posiedzeniach w dniach 20 listopada 2024 r. i 10 grudnia 2024 r. Ze zgromadzonej dokumentacji ustalono, że:

Skarżąca wraz z mężem jest właścicielką działki, która obecnie ma nr 339/2. Z księgi wieczystej wynika, że nabyła ją w drodze umowy darowizny w 2002 roku. Zdjęcia satelitarne okolic przedmiotowej działki z roku 2019 wskazują, że była faktyczna możliwość zjazdu z drogi na działkę, wynikająca z mniej więcej równego poziomu drogi i działki. Nie było tam zjazdu utwardzonego, takiego jak na działkach sąsiadujących. Z kolei zdjęcia satelitarne z roku 2012 wskazują, że działka była całkowicie zarośnięta wysokimi roślinami. W fazie projektowej w 2019 r. oraz przed rozpoczęciem realizacji inwestycji nie został odnotowany fakt funkcjonowania odrębnego zjazdu do działki nr 339, czyli działki 339/2 po podziale. Przy drodze funkcjonował wypłycony rów przydrożny, którego funkcje

oraz budowy lub przebudowy zjazdu, który nie istniał jako zjazd z drogi publicznej w trakcie realizacji inwestycji.

W tej sytuacji możliwa jest budowa zjazdu z drogi do działki Skarżącej, jedynie w trybie uregulowanym w art. 29 ust. 1 u.d.p., o czym Skarżąca była poinformowana.

W związku z powyższym, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała skargę za bezzasadną i jednocześnie wychodząc na przeciw interesom Skarżącej, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji w trakcie posiedzenia Komisji w dniu 20 listopada 2024 r. zarekomendowała Staroście Powiatu Żyrardowskiego zorganizowanie spotkania ze Skarżącą w celu pomocy i wypracowania akceptowalnego dla Skarżącej sposobu załatwienia sprawy.

Mając na względzie powyższe ustalenia Rada Powiatu Żyrardowskiego uznaje skargę za bezzasadną.

Stosownie do art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2024.572) Rada Powiatu Żyrardowskiego informuje, iż: „W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego”.

**Przewodnicząca
Rady Powiatu Żyrardowskiego**

Beata Rusinowska

przywrócono w trakcie przebudowy drogi. Skarżąca była informowana o możliwości wybudowania nowego zjazdu po uzyskaniu zezwolenia zarządcy drogi i na koszt właściciela działki.

Sądy administracyjne w wielu orzeczeniach zapadłych w analogicznych stanach faktycznych uznają, że przez użyte w art. 29 ust. 2 ustawy o drogach publicznych określenie "zjazd dotychczas istniejący" należy rozumieć zjazd stanowiący połączenie drogi publicznej z nieruchomością położoną przy drodze (art. 4 pkt 8 u.d.p.), a nie stan polegający na faktycznym istnieniu zjazdu w terenie.

W wyroku WSA w Krakowie z dnia 24 maja 2021 r. o sygn. akt III SA/Kr 1308/20 wskazano, że "urządzenie zjazdów przez zarządcę drogi na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy o drogach publicznych nie dotyczy zatem sytuacji, gdy zjazd taki przed realizacją inwestycji drogowej urządzony był jedynie faktyczne, zwyczajowo. W takich bowiem przypadku, w sensie prawnym - bez stosownych zgód zarządcy drogi - zjazd taki jest nielegalny. Trafnie też wskazano, iż wykładnia systemowa i celowościowa art. 29 ust. 2 ustawy o drogach publicznych prowadzą do wniosku, że tylko zjazd zgodny z ww. normami stanowi zjazd indywidualny, "istniejący", a niedopuszczalna jest interpretacja, że przepis ten dotyczy każdego zjazdu, niezależnie od legalności bądź nielegalności (CBOSA).

Jeśli istniejące w dacie przebudowy drogi publicznej zjazdy nie były zjazdami wybudowanymi na podstawie decyzji zezwalającej i za zezwoleniem zarządcy drogi, to taki nielegalnie wybudowany wjazd i wyjazd (czyli zjazd istniejący jedynie faktycznie), niespełniający wymogów ustawowych, powodujący, z uwagi na niekontrolowany wyjazd pojazdów, bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia przez innych użytkowników drogi, nie będzie traktowany, jako istniejący przez zarządcę drogi (zob. wyrok WSA w Gliwicach z 20 października 2017 r., II SA/GI 426/17).

W wyroku WSA w Warszawie z dnia 8 listopada 2021 r. o sygn. VI SA/Wa 2344/21, uznano, że zgodnie z art. 29 ust. 2 u.d.p., w przypadku budowy lub przebudowy drogi budowa lub przebudowa zjazdów dotychczas istniejących należy do zarządcy drogi. Treść cyt. przepisu odnosi się niewątpliwie do zjazdów dotychczas istniejących i wynika z niego jednoznacznie, że budowa lub przebudowa tylko takich zjazdów, a więc zjazdów istniejących, należy do zarządcy drogi w przypadku budowy lub przebudowy drogi. W przypadku zjazdów nieistniejących, jak w niniejszej sprawie, zastosowanie znajduje ogólna reguła unormowana w art. 29 ust. 1 u.d.p., zgodnie z którym budowa lub przebudowa zjazdu należy do właściciela lub użytkownika nieruchomości przyległych do drogi, po uzyskaniu, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenia zarządcy drogi na lokalizację zjazdu lub przebudowę zjazdu, z zastrzeżeniem ust. 2. Norma wynikająca z art. 29 ust. 2 u.d.p., odnosi się do takich sytuacji, w których zostały już poniesione nakłady na budowę zjazdu przez właściciela lub użytkownika nieruchomości przyległych do drogi i na skutek działań zarządcy drogi związanych z budową lub przebudową drogi właściciel lub użytkownik nieruchomości przyległej do budowanej lub przebudowywanej drogi musiałby ponownie ponieść wydatki związane z budową lub przebudową istniejącego zjazdu.

W niniejszej sprawie należy uznać, że nie istniał legalny zjazd na działkę Skarżącej, a jedynie zjazd faktyczny. W świetle art. 29 ust. 2 u.d.p. nie została spełniona przesłanka dotychczas istniejącego zjazdu. Zarządca drogi nie miał zatem obowiązku ujęcia tego "zjazdu" w dokumentacji projektowej